

11/D

Szeptember 25-én kis osztályunk a hódmezővásárhelyi népkert vasútállomásról indult el a 06:07-es vonattal. Úti célunk Bükkszék volt. Szegeden sietős átszállással indultunk tovább Budapest felé. Az utat nagyon élveztük, a kabinokban kifejezetten jó volt a hangulat. A fővárosba érve Zuglónál szálltunk le, hogy bár sietve és tömegközlekedést használva, de elérjük a Keleti-pályaudvarról 11:30-kor Egerbe induló vonatunkat. Fél kettőre érkezünk meg az egri vasútállomásra ahol szerencsés véletlenünkre egy Bethlenes osztállyal, a 10/A-val talákoztunk össze. Mivel buszunk Bükkszékre csak 16:00-kor indult tovább, ezért várost nézni indultunk. Városnéző túránk először a főteret és a sétálóutcákat vette célba, majd kis pihenő után az egri Bazilikát is megcsodálhattuk. Pontban négy órakor, kis tumultust okozva a buszon, de elindultunk Bükkszékre. Mindenki nagyon izgatott volt már. Közel háromnegyed óra zötykölődés után megérkeztünk úti célunkra. Körülbelül délután 5 órakor elfoglaltuk kicsiny, de annál inkább otthonos szállásunkat. Miután egymás között felosztottuk a 3-4 ágyas szobákat városnéző és szabadprogram következett.

Péntek reggel 7 órakor ébresztett minket tanárnő. Kényelmes reggeli után túrázni indultunk. Túránk erdőn-mezőn át vezetett. Talákoztunk tehennel, lovakkal és egy kifejezetten barátságos számmal is -kinek neve Tünde volt- és akit az osztály azonnal a szívébe zárt. Aznap összesen 6 km-t kirándultunk. Miután alaposan elfáradtunk, kis pihenőt követően, Heni néni szüleinek nyaralójába mentünk, ahol tanárnő megajándékozott minket a nagyszerű főzőtudományával és készített nekünk egy nagy adag nagyon finom spagettit. Mindenki alaposan belakmározott belőle. Ezt követte az esti, kiérdemelt lazítás. Bükkszék legfőképpen a fürdőjéről ismeretes, így mi is meglátogattuk azt. Az esti fürdőzés és szaunázás kellőképp kipihenté tette a társaságot. A szállásra kipihenten térhettünk vissza. Este az egész osztály egy szobába gyűlt össze, hogy beszélgessen és ezzel még jobban összekovácsolja a közösséget.

Szombaton megint csak korán kellett keljünk. Ismét egy túra várt ránk, de sokat dobott az energiánkon tanárnő meglepetést kakaós kalács reggelije, amit egy helyi néni sütött számunkra. Utunkat ugyanabba az irányba kezdtük, mint előző nap csak hogy most nem álltunk meg pár kilométernél. Követve az útjelző táblákat, a 12 km-re található Sirokra túráztunk át. Útközben rengeteg szép tájat, növényt és állatot láthattunk, csodálhattunk meg. A közös túra, beszélgetések, fáradtság és szenvedés meghozta a gyümölcsét, az osztálynak lehetősége akadt még jobban összelelegednie, még jobb közösséget alkotnia. Csodás, ám bár fárasztó 5 órás utunk végén Sirokon sem volt túl sok időnk megpihenni, de ezt egyáltalán nem bántuk. Amint megláttuk a közelgő buszunkat, ami 10 perc alatt visszavitt minket szállásunk városába. Szabadprogram és pihenés következett. Délután 5 óra körül ismét Heni néni és a szülei nyaralójához mentünk. Az egész osztály egy emberként vette ki a részét a vacsora készítésében, ami paprikás krumpli volt. A főzésben és bogrács felügyelésében nagy segítségünkre volt Vidu Pál tanár úr, aki már péntek este szerencsésen megérkezett hozzánk. Míg főtt a vacsoránk, addig mi a bogrács körül ülve különböző játékokat játszottunk. A paprikás krumplink végeredménye egy ismét nagyon finom vacsora lett, ami mindenkit egy kis büszkeséggel töltött el, hiszen mindenki kivette részét a készítésében. Az este további részében az osztály nagy része együtt ment el szórakozni az egyik helyi étterembe.

Vasárnap korán kellett keljünk ugyanis a buszunk 07:00-kor indult visszafelé Egerbe. Onnan kényelmesen elsétáltunk a vasútállomásig ahonnan 09:00-kor indult el a vonatunk Budapestre. Innentől ugyanaz volt az útvonalunk, mint odafelé. Nagyon szerencsés osztály vagyunk, hogy eltudtunk menni négy napra is osztálykirándulni. Persze a legnagyobb érdem az osztályfőnökünké, aki sok akadály ellenére is összetudta hozni ezt a csodás kirándulást. □